

DE 5 LEVENSLESSEN

VINCENT VAN DUYSEN

‘Ik vind veel schoonheid in eenvoud’

Sterarchitect Vincent Van Duysen vangt wereldwijd lof voor zijn gebouwen, interieurs en objecten. Te midden van de hectiek van die drukke carrière zoekt hij rustpunten, schoonheid en emotie.

INES MINTEN, FOTO FRED DEBROCK

Architect Vincent Van Duysen in zijn Antwerpse woning. Fred Debrock

1.

Vertraag

Ik bouw al meer dan dertig jaar aan mijn carrière. Ik zit nu op de spits ervan en dat is fantastisch, maar er zit ook altijd veel druk op de ketel. Ook los van het werk gaat alles snel. Mensen zijn ongeduldig, willen alles nu, en de sociale media en het digitale versterken dat nog. Ik heb geregeld de behoefte om dat hectische en intense proces te vertragen, en om bewuster om te gaan met het leven en alles wat ik doe. Daarvoor heb ik momenten nodig om los te koppelen, en die vind ik de laatste jaren op verschillende manieren. Mijn eigen woning is mijn heiligdom, waar ik tot rust kan komen. Ik sport drie keer per week, en één of twee keer per jaar volg ik een professionele detoxkuur in Italië of Duitsland, soms gecombineerd met yoga. De laatste drie jaar heb ik aan een eigen vakantiewoning in Portugal gewerkt, waar ik deze zomer voor het eerst vijf weken naartoe ben getrokken. Ook dat is een plek waar ik helemaal kan herbronnen.'

'En onlangs ben ik begonnen met transcendente meditatie. Ik trek er minstens één keer per dag twintig minuten voor uit, gewoonlijk vlak voor mijn ontbijt. De diepe innerlijke rust die je ermee bereikt, heeft hetzelfde effect als vier uur slaap: je energie en focus worden er enorm door aangewakkerd. Als je het eenmaal gewend bent, kun je niet meer zonder.'

2.

Schoonheid voedt

'Ik ben een epicurist: schoonheid voedt me elke dag. Natuurlijk betekent schoonheid niet voor iedereen hetzelfde. Ze is relatief en subjectief. Voor sommige mensen, ook in de architectuur, heeft schoonheid zelfs een negatieve bijklank, alsof iets wat mooi is vanzelf oppervlakkig, artificieel of inhoudsloos wordt. Ik zie dat anders. Schoonheid geeft een meerwaarde aan wat ik doe en wie ik ben. Ik heb die zin voor schoonheid meegekregen, ze zit in mij. Als kind al trok alles wat mooi was me aan: kunst, mode, architectuur, theater, mensen en dingen. Ik zie schoonheid ook allerminst als iets excessiefs of als een teveel. Integendeel. Ik vind net heel veel schoonheid in eenvoud.'

3.

Laat emotie toe

'Ik ben een gevoelig en kwetsbaar persoon, en die emotie leg ik ook in mijn werk. Ik wil dat mensen zich geëmotioneerd voelen wanneer ze de ruimtes waarnemen die ik voor hen creëer. Daarom gaat mijn werk ook

altijd verder dan het bouwproces alleen. Je kunt beginnen met puur de ruimte vast te leggen. Maar de lagen die je daarbovenop legt met texturen en materialen, wekken emotie en sensualiteit op.'

'Tegelijk wil ik dat mensen een gevoel van stilte ervaren in mijn ruimtes, dus er komt ook iets contemplatiefs bij kijken. Sommige opdrachtgevers benaderen me met een louter functioneel en pragmatisch programma. Maar mij boeit het evenzeer wie die personen zijn. Ieder mens draagt tenslotte emotie in zich, ook wie zich aanvankelijk niet kwetsbaar durft op te stellen. Vaak lukt het me om dat soort harnassen te doorprikken. Dan zie je mensen plots openbloeien, dat is altijd heel inspirerend.'

4.

Rationeel en onvatbaar gaan best samen

'Er zit een dualiteit in mij. Ik heb altijd zin in het leven en sta met twee voeten op de grond. Dat rationele kantje heb je nodig om te kunnen functioneren. Tegelijk ben ik heel erg begeistert door het onvatbare of het irrationele, ook weer omdat het me voedt. Af en toe komt die tegenstrijdigheid naar boven en dat kan confronterend zijn, maar het is vooral ook erg boeiend en het geeft me veel voldoening. Als alles 100% vatbaar was, zou het leven maar saai zijn.'

5.

Niemand ontsnapt aan de dood

'Ik ben jong van geest en ik houd mijn lichaam zo gezond mogelijk. Maar nu ik 57 ben, voel ik toch af en toe wat mankementjes in een knie, een schouder of een heup. Het doet je erbij stilstaan dat die jeugdige geest prima is, maar dat het lichaam ook mee moet willen. Als je dan geconfronteerd wordt met de dood van een dierbare, besef je helemaal dat het leven aan een draadje hangt dat elke dag doorgeknipt kan worden.'

'Dat inzicht kan ik alleen verbloemen door op een waardige manier van het leven te genieten. Mijn creativiteit helpt me daarbij. Ze geeft me telkens weer een boost en houdt me jong. Het geeft me een zekere rust te weten dat ik toch heel wat kan achterlaten: ik krijg het gevoel dat het allemaal niet voor niets is en dat ik op een dag de cirkel mooi zal kunnen afsluiten. Als ik zelf boeken lees of films bekijk van mensen die er niet meer zijn, dan lijkt het alsof ze nog leven. Dat vind ik een heel mooi gevoel van onsterfelijkheid.'